

Sanger om våren

TULLIPANER FRA AMSTERDAM (G)

Når det går mot vår, da sender jeg tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg, tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg, tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
Tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.

Muntert en vindmølle svinger, evig i kretsløp den drar.
Under dens eldgamle vinger skilles et elskende par.
Hun hvisker: "Når du nå reiser ,ut til den farlige by,
Da glemmer du meg?"
Men han svarer: "Nei!
Hver dag blir min kjærlighet ny!"

Når det går mot vår, da sender jeg tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg, tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg, tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
Tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.
Tulipaner fra Amsterdam.

NO LIVNAR DET I LUNDAR (F)

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

ALLE FUGLER SMÅ DE ER (D)

Alle fugler små de er kommet nå tilbake.
Gjøk og sisik, trost og stær synger alle dage.
Lerka jubler høyt i sky, ringer våren inn på ny.
Frost og snø de måtte fly, her er sol og glede.

Blomster hvite, gule, blå titter opp av uren.
Nikker nå så blidt, de små, etter vinterluren.
Skog og mark i grønne skrud, kler seg nå på Herrens bud.
Knopper små de springer ut, her er sol og glede.

Lille søster, Lille bror, kom så skal vi danse.
Plukke blomster så til mor, mange, mange kranse.
Synge, tralle dagen lang, kråkestup og bukkesprang.
Takk, o Gud, som enn en gang, gav oss sol og glede.

SOL INNE, SOL UTE (G)

Ja sommerens dager er svunnet for godt,
og høsten rusler og vinteren kommer så smått.
Men landeveishelten han har sitt humør,
han har sol selv om sommeren dør.

Og det er sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Åh hvor det skinner.
Nesa den blåner og håret det gråner,
og sko-såla svinner.
Glem dine sorger hver aldri sur, selv om det regner ei lita skur.
Så blir det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Sol, bare sol.

Hver sommer er gresset min dyne og seng,
jeg har min hybel i bønders aker og eng.
Om kulda sjenerer så gjør det meg nix,
jeg flytter hjem til min celle på Brix.

Så er det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Åh hvor det skinner.
Der kan jeg skulle bo, dyrke i fred og ro
sommerens minner.
Vann og brød kan jo til nød gå an, bare jeg slepper å drikke vann.
Så blir det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Sol, bare sol.

Jeg og han Ola og Anders vi satt
ved Akerselva og skålte og drakk her en natt.
Polisen han ville vårs fluksens ha tatt,
men ut i elva han datt så det skvatt.

Da ble det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Åh hvor det skinner.
Da han stakk av se på'n kosa, vi nesa på'n
som så forsvinner.
Hurra, skrek han Ola, så datt'n ut,
men han holdt tommelen på flaskens tut.
Så vart det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Sol, bare sol.
Så blir det sol ute sol inne sol i hjertet sol i sinnet.
Sol, bare sol.

SE ALLTID LYST PÅ LIVET (F)

Se alltid lyst på livet sa mor og far til meg.
Tro alltid at det beste bare hender deg.
Og barnetro er viktig, ellers blir det trist..
Så jeg gjetter kryssord med kulepenn og er alltid optimist.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg livet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Sommeren var en skandale med sludd og nordavind.
Før vi viste ordet av det, satte høsten inn.
Vinter gikk som vanlig, det var ikke mange fuglene som sang
Likevel tror jeg våren, vil prøve seg nok en gang.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg livet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Kona har gått fra meg, verten har sagt meg opp.
Venninna mi vil ikke ha meg, formen er på topp.
Alt jeg har er en koffert og to ukers flyttefrist.
Likevel leser jeg Bonytt og er stadig optimist.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg livet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Så jeg snubler gjennom livet, jeg går min egen vei.
Jeg har min egen tordensky, som følger meg.
Jeg trenger ikke dra til Bergen, og jeg sparer en del på det.
Jeg kan bare rope gomann, så høljer regnet ned.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg livet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

EN GLAD CALYPSO OM VÅREN (F)

Refr. Tra-la lallala la lala tra-la-la-lalla-la-la..

Jeg danser rundt mens en reddikk-bunt slår calypso rytmer mot vesten.
En Syren er satt i mon grønne hatt, der jeg danser hjem i fra festen.
Jeg danser runddans med alle trær og jeg svinger rundt til vi får en,
fra alle rytmer, fra rot til topp med en glad calypso om våren

Refr. Tra-la lallala la lala tra-la-la-lalla-la-la..

Hvor gikk de andre, hvor ble de av, jeg får gå her ensom og traske.
Tralalla-lalla det er så gøy gjennom sølepytter å plaske.
I grøftkantene plasker jeg på min stolte vei i fra festen.
Traraller- o som er godt meg visst, men det gjør det samme for resten.

Refr. Tra-la lallala la lala tra-la-la-lalla-la-la..

Men, tjo! Jeg er like rundt og blid om jeg trampet midt i rabatten.
Det er så deilig at det er vår og med stat-syriner i hatten.
Og se der min venn titter solen frem og ønsker alle god morgen.
Og jeg er så glad her jeg danser hjem med en glad calypso om våren.

Refr. Tra-la lallala la lala tra-la-la-lalla-la-la..

FLØY EN LITEN BLÅFUGL (F)

Fløy en liten blåfugl gjennom vindu
gjennom vindu, gjennom vindu.
Fløy en liten blåfugl gjennom vindu, en dag i mai.

Tok en liten gulklump skipp skipp skare,
skipp skipp skare, skipp skipp skare.
Tok en liten gulklump skipp skipp skare, en dag i mai.

KOM MAI DU SKJØNNE MILDE (D)

Kom mai du skjønne milde, gjør skogen atter grønn.
Og la ved bekk og kilder fiolen blomstre skjønn.
Hvor ville jeg dog gjerne, at jeg igjen deg så.
Akk kjære mai hvor gjern, gad jeg i marken gå.

Om vint'ren kan man have, vel mangt et tidsfordriv.
Man kan i sneen trave, å ja et lystig liv.
Men når seg lerken svinger, mot sky med liflig slag.
På engen om å springe, det er en annen sak.

Kom derfor mai du milde, gjør skogen atter grønn.
Og la ved bekk og kilde,, fiolen blomstre skjønn.
Hvor ville jeg dog gjerne, at jeg igjen deg så.
Akk kjære mai hvor gjerne, gad jeg i marken gå.

MELLOM BAKKAR OG BERG (Ivar Aasen) (Cm)

Mellom bakkar og berg utmed havet, heve nordmannen fenge sin heim.
Der han sjølv heve tuftene grave, og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender, der var ingen som der hadde bygd.
"Lat oss rydja og byggja oss grender, og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet, der var ruskut å leggja utpå.
Men der leikade fisk nedi kavet, og den leiken den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte, gjev eg var i eit varmare land.
Men når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til sin heimlege strand

Og når liane grønskar som hager, når det lavar av blommar på strå.
Og når netter er ljose som dagar, kan han ingen stad venare sjå.

VI ERE EN NASJON VI MED (G)

Vi ere en nasjon vi med, vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved, og vi, vi ere mange.
Vårt hjerte vet, vårt øye ser hvor godt og vakkert Norge er,
vår tunge kan en sang blant fler av Norges æres-sange.

Mer grønt er gresset ingensteds, mer fullt av blomster vevet
enn i det land hvor jeg tilfreds med far og mor har levet.
Jeg vil det elske til min død, ei bytte det hvor jeg er fødd,
om man et paradys meg bød av palmer oversvevet.

Hvor er vel himlen mere blå? Hvor springer vel så glade
de bekker som i engen gå for blomstene å bade?
Selv vinteren jeg frydes ved, så hvit og klar som strøet med
all stjernehimlens herlighet og hvite liljeblade.

Jeg ikke vil for fremmed vår, min norske vinter bytte,
og fremmed slott ei nær forslår, imot min faders hytte.
Han sier han er der så fri. Det ei så nøye fatter vi,
men noe godt er visst deri, som verd er å beskytte.

Gid jeg da snart må blive stor - jeg har så lenge biet-
at tappert jeg kan verne for min faders dyre frihet!
Og skulle noen vel med makt få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt, er til dets frelse viet.

Det leve da som gran og fyr, de sterke, eviggrønne,
som stjernene bak sine sky'r er alltid like skjønne!
Kom vår og høst, som alltid før, med blomster for min moders dør
med gyllent korn på faders stør, som vil du dem belønne.

HAR EN DRØM (C)

Har en drøm om å komme hjem dit ei framtid ennå bor.
Har en drøm om å finne frem over ei mørklagt jord.
Snart stiger sol et sted i øst og i natt har ingen gitt deg svar.
Men det finnes ei fattig trøst drømmen du alltid bar.

Har en drøm om å høre tel i en hverdag taus og grå.
Har en drøm om at alt æ vil finne en vei å gå.
Snart stiger sol et sted i øst alt vil være som det en gang var.
Men det finnes ei fattig trøst Drømmen du alltid bar.

Et døgn går forbi du lever på lånt og kostbar tid,
mens et hjerte slår og dagan går og går...

Har en drøm om et ainna land og en lengsel øm og stor.
Har en drøm som e skrift i sand skreven med store ord.
Snart stiger sol et sted i øst og en verden venter kald og klar.
Men det finnes ei fattig trøst drømmen du alltid bar.

NORGE MITT NORGE (A. Paulsen) (C)

Norge mitt Norge så sover du tyst, i vinterens skinnende sale,
og ingen kan drømme så lett og så tyst, når elvene synker i dvale.
Og ingen kan smile så stille og glad, når meisenes flytende
stemmer dør av.... Og skogene sover i dale.

Norge mitt Norge så gi meg din vår, med sol over vuggende vanne,
men hør meg, ja hør meg når dagen forgår,
og aftenen skygger min panne.
Da lær meg å visne, å Norge min mor,
da red meg en seng i din hellige jord....
Når sommeren drager av landet.

VANDRINGSVISE (Einar Skjæråsen) (D)

Og jeg har ingen bondegård med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin med dans på hver en streng,
med dans på hver en streng.

Og jeg har ingen penger, men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød den fromme har sin tro.
men jeg har høysang i hver li og kirke på hver mo,
og kirke på hver mo.

Og jeg vil ikke gifte meg men jeg er ikke kald.
For møter jeg en pike-lill går livet som det skal.
Da rødmer hun å rekker meg en krans av hvit konvall,
en krans av hvit konvall.

Og jeg har ingen almanakk og ingen klokke -nei.
jeg har naturen vandresans som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår og høst en vandringsmann som jeg,
en vandringsmann som jeg.

Når kvelden stenger for min fot da tar jeg hatten av.
Og mørket faller i mitt fang og skjuler sti og stav.
Og sol går opp og sol går ned ved vugge og ved grav,
ved vugge og ved grav.

Men før jeg nynner visen ut, vil jeg - en jordens sønn.
Få takke for de åpne smil,for marken som var grønn.
For strå og blomst og sang og alt som lever uten lønn,
som lever uten lønn.

EIN KAR (Bør Børson) (G)

Å æ kjinne ein kar, å ein støvandes mainn,
men han må itj få våtå at æ elske hainn.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Så æ lesst som æ går roinnt å plukke litt bær,
som æ sparke bort småstein og kjikke på trær,
så'n sjølv itj får snust opp og folk dem itj spør,
om d'er så at æ elske ham Bør...

Å æ kjinne eit hus, æ ser for mæ eit hus,
kor vi to ska' lev sammens i sus og i brus.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Med ei kvitmåla grind og ei pi' og ein glunt..

Å det e så banalt at det nesten går rundt.

Men æ veit ka æ vil, æ veit kem æ vil ha,
og så leng' æ veit det, e' det bra.

Å æ kjinne ein kar som vil opp og vil fram,
som itj vente til væla kjem roullands' te ham.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Ein som itj sit' og håpe på stønad og trygd,
men som prøv å få liv i ei sirompa bygd!

Æ sjer betterdø fram te' dein dagen æ tør...

sjå'n Bør in i au'an mens æ kremte og spør:
e det sant at du elske mæ Bør.

BURSDAGSSANG TIL DEG (G)

I dag kan du sitte på rompa, og gjøre så lite du vil.
For nå er det du som skal feires, med kake og sang og spill.
I dag er du den beste, av alle venner vi har.
En stjerne av de sjeldne, et prakteksemplar.

Vi er dine venner i verden, som bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell.

Idag var det bare en glede og dekke det flotteste bord.
Vi håpet du snart ville komme, og øvde og sang i kor.
I dag er selve dagen, da du ble født til vår jord.
Vi løfter våre glass til, en skål for din mor.

Vi er dine venner i verden, som bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell.

Idag kan du kikke i speilet, og smile fornøyd til deg selv.
For nå er det du som er sjefen, fra morgen til sene kveld.
Vi bærer deg på gullstol, til dagen din er forbi.
Du er en varmekilde, et fyrverkeri.

% Vi er dine venner i verden, om bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell. %